

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell växlade åren 1780-1811 Ep...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:7

National Library
of Sweden

P. R. E. F. ifrån Herr Kongl. Secretararen Jonas Carl
Linnerhielm til Fru Stäpva Lindahl i Norrköping;
dat. Edeletope, den 4 Jan. 1799.

Innehåll:

1) Nyårs-önskan, den mest pastorale och amicale, som ifrån et varmt
Hjerta och en skön Penne kan flyta. 2) Nyheter om Huvudahls Resa til
Frankrike. 3) Adlumme's Skaldesjycken vinna lit til förliga Löfard. 4)
Jubelsg.

Lilla öma och gracieusa Syster Stava.

Min väntan efter Din skrifteliga hagskomst var lång-
Behöfver jag säga mer för at röja min kärsla dervid?
Doror Lindahl hann både til Paris och hem — och jag
hann icke få et Bref. Undra då icke om en orolig tanka
upsteg. Den förolämpade icke trofastheten af Lilla Stavas
Vänskap; men den gaf fuktan at hafva sjelf felat i
någon ting och blifvit hållen övård den samma. Jag är
nu genom ditt gracieusa Bref tröstad, och skulle ej end
nämnt min saknad, om den icke tillika torde lämna
någon idé om min lifliga ätkänsla för den glädje
Du nu gifvit mig. Ja, tusende och tusende gånger tack,
Lilla allra bästa Stava, för Ditt kärkomna Bref.
Det sade mig at Du står väl och at Du ej förgätit mig.
Mätte degla i: ne glädje-ämnen för mig blifva be-
frändiga i detta Nya året och all framtid! Mätte
Sällheten aldrig försvinna för Ditt Hjerta och
Lyckans rågade mått njutas under oförd hälfa och
nöje! Denna önskan är simpel; men den upstiger
från en Vän's Hjerta. Fordom — kunde jag
straxt vid årets första stegmt person. yttra mina
önske

Önske
Linné

önskingar, kanske kunde jag röja deras liflighet.
Nu åter försvann min tyfva suck ohörd och obemärkt,
fastän lika betydlig. Den följdes af en ny, som innebar
fäknaden af försvunnen glädje. Men — lef alltid
lycklig och glad! åpen den stund, då Din väns
Tanka, oroligt öm, tränger tillbaka in i Nöjets
Tidelvarf och återvänder med smärta och satensid
vid Minnet af ögnablick, hvilkas rena Sällhet var
öfver Bildningskraftens beskrifning.

Jag kan ej tillfyllt tacka för meddelandet af Din
Herr Jars Bref. De äro obefrifligen intressanta
för mig: och huru ofta har jag icke önskat mig
at kunna och få säga Dig om lika varma kän-
slor hos Din Vän.

Ej mindre är jag förbunden för Din goda Mamma
Bref. Det är en grufeligt lång Tid sedan jag såg nås
got af hennes hand. Nöjet var nu desto större.
Men törs jag fråga hvem den lilla Tyska Strim är?

Si Madame du Bocage's elegantia Vers gratias,
lerar jag Dror Lindahl. Han kunde med så myg-
ket verkeligare Nöje emottaga den, som den
förtjentes af hans Egenskapen. Obefrifl. roligt
vore at få veta något om hans Resa, hvad som
mäst fapperat honom, huru han fann Frankrike
och franska Nationen, med tusende andra saker,
om hvilka jag knapt vet at fråga, men Dror
Lindahls godhet fäkerl. skulle frivilligt underät-
ta

ta mig, om jag ägde lyckan af hans umgänge.
Böladerna från alla Frimön utskämtade våra
örda bliskar. Om ock Magt eller Sälhet blifvit
Rikets runna Lott, äro medlen smärtanden
för Mänskligheten at besinna.

Hr. Nummelö's Verser äro sköna, i fysimerhet som de sine,
hålla starka och dygdiga tankar: ty Dygden är Grund,
valen för enskild och allmän Sälhet. Denna Egen,
sköps är det som gifvit Gyllenborgs och Silverstolpes
både Poëmer och Personer et så högt värde. Aldrig af-
veko de sjelfve eller deras Sångmör från Dygdens Stig.

Enligt Din gracieusa Tiftänd behåller jag den lustige
Dokk-cataloguen, under de lifligaste Tackskjelsjer. Hvad
lilla Stava är god, som på så många sätt skänker mig
nöje!

Jag längtar at veta Din Helely hafva varit glad och
munter. När är då en mötats deremot. Yrväder och
Skjöld inspiärrade oss beständigt, och vi njöto blott
Stillheten och lugnet, stundom likväl störst af min
Slelene. Marias Hjukkighet, som ej vill gifva vika.
Hennes hälsningar och mina små flickors får jag den
äran framföra, jämte tusende Tackskjelsjer för Din
Inngångst. De sistnämnde må Gudi lof! väl, äro lustiga
och hjelfröaldiga: och stundom inbillar jag mig at
den äldsta har et tycke af Stavungen. Skall jag säga
min kärlek och min tanka dervid? Men — jag
pratar för länge. Det lilla ordet Farväl är så svårt
at säga åt en Vän. Minns Du huru ofta jag person-
besöjade, det?

Dokk —

Doct: jag måste fluta. Ouphörig är deremot
min varma tilgifvenhet och vänskaps. Låt
också Din tilhöra och glädja.

Din

trogne vän och bror

Carl